

brochure

JEZUS DE MAGIER

Orde Der Verdraagzamen

's-Gravenhage

NO 269

PRUS FL 3,50

=====

" v e r e n i g i n g "

" O R D E D E R V E E R D R A A G Z A M E N "

" *Gdo no. 468874 t.n.v. de Penningm. der "ODV" Den Haag* "

" *Uitsl. voor verslagen en abonn.: DOVENETELWEG 57^a 2555 TD Den Haag t. 684541* "

" *Secretariaat: TALINGLAAN 21 2566 VN Den Haag t. 634101* "

=====

JEZUS, DE MAGIER.

Dit lijkt een zeer bijzondere titel, maar dat is het eigenlijk niet. Jezus is iemand die allerlei dingen doet op het gebied van het paranormale, het occulte, het magische. Hij geneest melaatsen en wat hij al niet meer doet. Kortom, Jezus is iemand die allerlei ongebruikelijke dingen doet. Bovendien demonstreert hij nog even dat hij op water kan lopen zelfs zonder dat erpaaltjes onder water zijn. We zouden dus kunnen zeggen: Jezus is een magiër. Maar als wij het daarbij laten, dan kijken we alleen naar de verschijnselen. Ik geloof, dat we eigenlijk meer moeten kijken naar Jezus, de mens. De God daarin nu ja, daar kunnen we over vechten. Laten we gewoon kijken naar Jezus.

Jezus, die wegtrekt toen hij 12 jaar was. Hij gaat naar het noorden en komt terecht o.m. in Syrië. Hij doolt rond in de Sinai en zelfs nog verder noordelijk en bezoekt o.a. een boeddhistisch en een brahmaans klooster; boeddhistisch tussen aanhalingstekens.

Jezus, die een krankzinnige opleiding heeft gehad. Aan de ene kant is hij praktisch een wetgeleerde. Zijn kennis van de overlevering en van de Wetsrollen is praktisch feilloos. Aan de andere kant heeft hij een sterke Esseense training gekregen. De Essenen waren o.m. mystici, daarnaast ook filosofen. Hij heeft bovendien in zijn jeugd jaren in Egypte (de eerste 6 jaren) toch reeds contact gehad met de magie van de oriënt.

Wanneer deze jongen wegtrekt, dan is hij eigenlijk al getraind. Hij kan de wetgeleerden in de Tempel als een bar mitzvah (een religieus meerderjarige jongen zal hij wel geweest zijn) verbazen met zijn kennis van de Wet. Hij is in staat om allerlei wonderlijke dingen tot stand te brengen. Ook al behoeven wij de legenden niet te geloven dat het kind Jezus uit zand vogeltjes maakt die dan wegvliegen. Ik denk, dat er eerder iets aan het vliegen was bij degene die dat vertelde.

Wat heeft Jezus in die jaren geleerd? Let wel, zijn hele opvoeding neigt in de richting van het paranormale, het mystieke en ongetwijfeld ook het magische. Wanneer hij in Syrië terecht komt, dan heeft hij daar te maken met priesters die voor een deel doen aan magie en die goede hypnotiseurs zijn. Als hij verder komt in de Sinai, dan zal hij ongetwijfeld in enkele kluizenaarsverblijven en bij zwerfende stammen het een en ander hebben opgepikt van o.a. telepathie en empatische mogelijkheden.

Wanneer hij nog verder noordelijk gaat, dan komt hij terecht bij mensen voor wie magie eigenlijk het meest normale is. Kijk naar de hindoeleer vandaag de dag en je ziet hoeveel magische rituelen daarin nog steeds bestaan. Hij heeft dus zeker ook van die magie kennis genomen. Hij heeft geleerd dat er bepaalde relaties zijn. Relaties die samenhangen met de natuur, maar ook met de windrichtingen, met de oceanen, met

de aarde. Hij heeft geleerd dat de dingen samen meer zijn dan alleen maar een onbezield verschijnsel. Zijn meesterschap, die hij later toont, zal hij waarschijnlijk al in deze tijd reeds hebben verworven.

U herinnert zich allemaal dat de discipelen en hij in een storm zitten op het Meer van Tiberias. De stormwind loeit. Zij maken Jezus wakker. Ze zeggen: Meester, wij vergaan. Jezus maakt een gebaar, spreekt een spreuk en de wind gaat liggen.

Nu kunt je dat natuurlijk meteorologisch gaan verklaren en zeggen dat Jezus op dat ogenblik zich bewust was van een tijdelijke gelijkheid van luchtdruk die naderde enz. enz. Maar dat klinkt wel erg overdreven en erg rationeel.

Wanneer Jezus dan eindelijk zover komt dat hij wordt uitgestoten (dat is feitelijk gebeurd) uit de gebedsruimten van zijn godsdienst en van zijn volk, dan moeten wij ons ook afvragen: waarom is dat gebeurd?

Dan blijkt, dat Jezus erg praktisch denkt. Dat hij denkt in oorzaak- en-gevolgwerkingen, maar dat hij ook wel degelijk rekening houdt met bepaalde magische regels, b.v. die van identiciteit en identificatie. Juist daardoor verwijdert hij zich van het strict letterlijke interpreteren van de dingen. Voor hem is de Wet een beweging, niet alleen maar een gefixeerde lijn waar je niet overheen moogt gaan. Jezus zou dat ongetwijfeld erg onplezierig hebben gevonden. Als je eerst zo geëerd bent zodat je mocht lezen uit de Thora, daaruit moogt verklaren en prediken en dan ineens eruit wordt gegooid, dat doet pijn.

Jezus heeft zich waarschijnlijk teruggetrokken. Het was een schandaal. Hij moest eerst tot kalmte komen. Het ziet er naar uit dat hij in die periode zich voor het eerst bewust gaat worden van iets anders. Wij noemen dat dan de Christus. Maar het verandert Jezus niet. Hij blijft precies dezelfde die hij is: een nogal smal gebouwde niet al te grote jood. Donkere ogen, een baard. Daar verander je niets aan. Ook aan de hele opvoeding, de achtergrond daarvan verander je niets. Als een andere chauffeur in een 2 CV-tje stapt, dan kan hij daar misschien iets meer mee doen dan de vorige bestuurder, maar het blijft een 2 CV-tje.

Nu wil ik niet beweren dat Jezus een 2 CV-tje was, ofschoon ik betwijfel zoals sommige katholieken beweren dat hij een extra super de lux limousine van de Rolls Royce was.

Wij moeten ons dus realiseren: wat is Jezus in de eenzaamheid? Hij weet niet waar hij aan toe is. Hij zoekt zichzelf. En dan krijgen we dat bekende verhaal dat hij 30 dagen en nachten heeft gevestigd op een berg en dat hij in die tijd werd bekoord. Dat hangt eigenlijk samen met bepaalde inwijdingsrituelen.

Wij vinden soortgelijke denkbeelden bij bepaalde inwijdingen in Tibet maar ook bij bepaalde stammen die in het Gangesgebied en in Birma leven. Wij vinden soortgelijke dingen ook elders op de wereld. Denk maar aan de indianen. Wij vinden ook bij de negers een soortgelijke periode.

Dus wat Jezus doet is niet iets uitzonderlijks. Het is wel iets wat niet eigen is aan zijn volk. Het komt voort uit een andere manier van leven en denken. Vanaf Mozes hoort je nooit meer dat iemand 30 dagen in de eenzaamheid gaat. Jezus doet het. Het is alsof hij begint te beseffen wat er eigenlijk gaande is: dat de geest in zichzelf een bepaalde waarde en betekenis heeft en dat hij daarmee een mate van harmonie kan bereiken die in de mensen, maar ook in de verschijnselen van de natuur haar eigen zeggenschap heeft.

Jezus gaat dan naar Johannes de Doper; deze luid sprekende zonderling die zijn hoofd heeft verloren door een danseres. Hij laat zich door hem dopen. En dan staan we weer voor een mysterieverhaal. Een duif zou daar boven de wateren hebben gezweefd, een stem zou hebben gezegd:

Dit is mijn welgeliefde zoon, etc. Dit is een aardig verhaal. Aan de andere kant, hoe kan zo'n verhaal tot stand komen, indien die doop niet iets heel bijzonders heeft betekend?

Als je een inwijding ondergaat, dan komt er een ogenblik dat je de last van het ingewijd zijn op je moet nemen. Dat betekent meestal een daad van nederigheid. Wij vinden dat nu nog terug bij een priesterwijding waar hij die wordt gewijd languit op de grond ligt voor degene die hem moet wijden. Je moet het zien in dat kader: de absolute onderwerping aan de nieuwe verantwoordelijkheid.

Op dat ogenblik begint Jezus te veranderen. Maar hoe kun je veranderen, indien je niet in staat bent om gebruik te maken van de kwaliteiten die je hebt? Zeker, wat hij doet is misschien een beetje eigenaardig. Laten we nu eens even goed nadenken.

Wanneer een gewoon mens bij u komt (u heeft b.v. zoals Simon de visser een goed lopend bedrijf en nog wat achter de hand waar de Romeinen niet aan kunnen komen) en hij zegt u: Leg je werk neer en volg mij. Doet u dat dan? Dan zegt u toch eerst: Wat wil je?

Dan wordt ons verteld: Jezus keek hen aan en ze volgden hem. Nu kan dat wel waar zijn, indien Jezus een enorm overwicht heeft bezeten. Maar dan is daar ook nog een techniek voor nodig. Hij keek hen aan. Ja, ja, een hypnotiseur kijkt ook zijn sujet aan. Hier wordt a.h.w. de wil van de apostel, de uitverkorene, overspoeld door iets anders. Wat dat andere is? Sommigen zeggen: Het was God die sprak in hem. Maar dan vraag ik mij af waarom Hij daarna zijn mond heeft gehouden. Bij de volgelingen van Jezus merk je daar niets van; die spreken namens God. Maar God houdt zijn mond. Dus hier begint het eigenlijk al.

Jezus gaat rond en predikt. Ja zeker, hij predikt. Hij werkt wonderen. Wat voor wonderen zijn het? Genezing. Nu ja, paranormale genezing is denkbaar. Een zenuwpatient die denkt dat hij doodziek is, kun je met een beetje suggestie soms weer helemaal op de been brengen. Er zijn andere ziekten waarbij het een beetje moeilijker wordt. De zeven leprozen b.v. Zij krijgen een voorschrift om zich goed te gaan wassen. Dan zijn ze rein en genezen en kunnen ze naar de Tempel gaan. Een mooi verhaal. Maar waarom zeven?

Zeven is een bijzonder getal. Waarom komt er maar één terug om te bedanken? Ook weer een vraag. Waren zij wel werkelijk melaats? Ik geloof niet, dat ze in die tijd de mogelijkheid hadden om onderscheid te maken tussen melaatsheid en bepaalde andere aandoeningen die eveneens ettering en zweren veroorzaken maar wel van een heel andere geaardheid. Die zouden wellicht kunnen zijn ontstaan door gebrek aan hygiëne. Het is eigenlijk allemaal wat onzeker, een beetje wonderlijk wat we over het openbare leven van Jezus horen. Maar dan zijn er ook nog punten bij waarvan wij ons afvragen: Zijn we nu gek of niet?

Jezus staat daar voor de mensen. Het ene ogenblik verandert hij water in wijn (dat is het tegenovergestelde wat men tegenwoordig probeert te doen) en het volgende ogenblik trekt hij zich met zijn leerlingen terug in de eenzaamheid. Waarom zou hij dat doen? Telkenmale weer horen we dat Jezus zich terugtrekt in de eenzaamheid of dat hij zich met zijn leerlingen de eenzaamheid in gaat. Waarom? Er is geen enkele reden om daar een verklaring voor te vinden. Tenzij wij uitgaan van het standpunt dat Jezus zijn leerlingen iets heeft bijgebracht waarvan het gewone volk niets behoeft te weten.

Daar is wel iets voor te zeggen, want de leerlingen blijken later dan ook in staat genezingen te doen, de duivel uit te drijven e.d. Petrus geeft een demonstratie die maar half lukt; wandelen op water. Halverwege gaat hij onder, want toen denkt hij ineens aan het water. Hij heeft natuurlijk moeten denken aan zijn doel!

Wat heeft Jezus in die tijd gedaan? Als ik dat zeg, dan heb ik daarvoor geen enkel bewijs. Onthoudt u dat goed!

Wij weten dat Jezus samenkwam met de Twaalf in de eenzaamheid maar dat hij soms ook met een grotere groep bijeenkwam die wel de Zeventig genoemd werden. Stel u voor, dat Jezus achter datgene wat hij het gewone volk zegt nog een daadwerkelijke leer heeft, een praktische leer. Dat is dan niet iets wat we met het verlossingsidee zonder meer in verband kunnen brengen. Misschien dat het daarom is weggelaten. Waarschijnlijk dat men ook een deel ervan later heeft laten verdwijnen omdat het zo lastig is, als je Meester iets kan en jij kunt niet bewijzen dat je bij hem hoort door iets van hetzelfde waar te maken. Het volgende is volgens mij steeds weer gebeurd:

Wanneer Jezus zich terugtrok in de eenzaamheid en zijn apostelen meenam, dan sprak hij in hun bijzijn met de Vader. Hij sprak dus met de hoge krachten en die manifesteerden zich ook. Daarvoor gebruikte hij een bekende, nogal oud ritueel waarin hij zich in de verschillende windrichtingen boog en de namen riep van de winden en van de engelen die heersen over de winden. Daarna hield hij een pauze. Hij bracht een brandoffer, meestal van graan. Daarna riep hij de grote naam. Wat er dan ontstond is maar in een enkel geschrift neergelegd. Ik meen, dat een deelcopie daarvan in het klooster in de Sinaï berust, maar het merendeel daarvan is verdwenen.

Een deel van de overlevering bestaat nog bij de Abessijnse christenen. Dan werden de mensen omhuld door een enorme stilte en was het alsof ze van top tot teen tintelden en trilden. Zij hoorden geen geluid, maar het was alsof een stem in hen sprak.

Als dat verschijnsel langzaam verflauwde, dan begon Jezus te spreken. Hij vertelde hun hoe je ziet of een mens te genezen is, hoe je een mens kunt genezen, hoe je kunt zeggen waar er sprake is van bezetenheid en waar er sprake is van epilepsie. Hoe je een mens moet benaderen. Hij gaf hun les.

Als de Zeventig samenkwamen, dan leerde hij hun o.m., zij het dat de inleidende ceremonie dan ietwat anders was, hoe mensen die tezamen zijn als eenheid een kracht vormen van geestelijk gehalte die zo groot is dat eigenlijk het menselijk denken stilstaat, dat op zo'n ogenblik de grenzen tussen de mensen wegvallen en dat in die intense concentratie een rapport, een eenheid bestaat die men eigenlijk volledig telepathie zou kunnen noemen. Een gave, die de eenheid blijft behouden zolang zij door hetzelfde denken wordt beheerst. Iets wat ook nog een verklaring zou kunnen zijn voor datgene wat met de leerlingen is gebeurd die na Jezus' dood bijeenkwamen in de korenmarkt en door de H. Geest werden bezielde. Als we Jezus zo bekijken, dan wordt het wel een beetje anders.

Jezus heeft wel degelijk bepaalde rituelen. Het is niet alleen maar een rond sloffen, zo nu en dan een wondertje doen en ondertussen de zaligheid verkondigen. Jezus heeft wel degelijk zijn vaste normen. Wanneer hij werkt, dan werkt hij met middelen die ook in de magie thuis horen. De overspelige vrouw. Jezus zit daar en hij schrijft in het zand. Waarom schrijft hij in het zand? Iemand die ooit in de Oost is geweest, weet dat nu nog bepaalde begaafde occultisten daar als ze voorspellingen doen of bezweringen uitspreken of zelfs maar als ze een waarheid illustreren de gewoonte hebben om met een stok tussen de voeten diagrammen te tekenen. Daar kunnen woorden bij staan. Een vriend van mij heeft een keer dat praktisch opgelost. Het enige dat de man deed, zei hij, was de namen opschrijven van alle klanten van de vrouw die haar vervolgden. Dat is ook denkbaar. Maar aan de andere kant denk ik, dat ze hem dan ook aangevallen zouden hebben als medeweter. Dat gebeurde niet.

Jezus doet hier iets dat ten doel heeft de aandacht te boeien. Het is iets waarmee je een suggestieve eenheid met de ander kunt bereiken en daardoor krijg je gezag over de ander. Dit is een techniek die zo

oud is dat ze in Egypte al werd gebruikt voordat de piramiden werden gebouwd. Hier vinden we in het Evangelie een aanduiding dat Jezus diezelfde techniek ook gebruikte.

Een ander voorbeeld is de uitdrijving van de demon die de bezetene bezit en die zijn naam geeft als Legio ofwel 'Wij zijn velen.' Hij beveelt ze om in zwijnen te varen. Nu zeggen de mensen: Dat was een goedheid van Jezus. Neen, het was geen goedheid, het was een noodzaak. Er bestaat namelijk een magische regel die nu nog steeds in delen van Azië en Afrika wordt toegepast. Als de woning goed is gekozen, dan is de demon de gevangene tot de woning is vernietigd. Die regel bestaat nog steeds, de praktijk ook. Dan vragen we ons toch af of Jezus zich hier ook niet houdt aan de regels van de magie. In dit geval is het een magie die thuishoort in de buurt van de zuidgrens van het huidige Pakistan. Vergeet niet, dat was vóór Mohammed. Ook hier weer zien we Jezus met handelingen die magisch aandoen.

In andere gevallen hebben we te maken met zuivere suggestie, met mentaliteitsveranderingen.

Wanneer Jezus de Bergrede houdt, dan zitten ze daar allemaal en ze hebben niets te eten. Toen zei Jezus: Wat hebben wij? Een paar broden en wat visjes. Hij zei: Ga daar maar mee rond. Zij werden allemaal zat; ze kregen meer dan voldoende. Wat gebeurde er?

Door dit gebaar schept Jezus een gevoel van verplichting. Bij oosterse volken kan verplichting heel zwaar wegen. Hij maakt daardoor eigenlijk de aanwezigen tot zijn gasten. Waar de gastheer tekort heeft of tekort schiet daar is de gast mede aansprakelijk zo goed als de gastheer verantwoordelijk is voor de veiligheid en het welzijn van zijn gasten. Dat bestond zelfs nog in 1900 in een land als Armenië.

Dus ook hier weer, wat er gebeurde was eigenlijk een psychologisch foefje. Iedereen zegt: Dank u. Men breekt er een stukje af, neemt dan zijn eigen brood en als men ziet dat de buurman niets heeft, zegt men: Hier heb je wat van mij.

Het zijn niet de mirakelen die in een bijzondere samenhang staan met al het voorgaande. Jezus is kennelijk een telepaath.

Op een gegeven ogenblik kwam een Romeins hoofdman bij hem en vroeg om zijn dochttertje te genezen. En terwijl iedereen zei: Wat begin je met al die ellende, keek Jezus de man aan en zei: Ga naar huis, want zij is reeds genezen. Het doet een beetje denken aan de manier waarop sommige facehealers in deze tijd nog werken. Die zeggen: Ik heb de geest gesproken. Ga maar naar huis de zieke wordt beter. Je hoeft niet eens ver te zoeken. Die mensen zijn er vandaag nog. Maar hoe weten zij dat? Ja, dat is een aflezen.

Een ander geval: het opwekken van het dochttertje van Jaires. Was ze dood of was ze schijn dood? Dat weten we ook niet. Het kan heel goed zijn dat ze in een kataleptische trance verkeerde en dat Jezus haar daaruit haalde.

En Lazarus dan? Met Lazarus was het een beetje moeilijk. Hij lag daar in het graf en hij riekte reeds. Jezus had tranen in zijn ogen, maar hij wekte hem wel op uit de dood.

Nu zeggen wij: Dat is wonderbaarlijk. Wacht even! Er zijn vele soortgelijke verhalen geweest over andere ingewijden die dat ook hebben gedaan. Apollonius van Tyana zou het gedaan hebben, Kum Pat Sen (?) en nog vele anderen. Het is dus weer niet iets dat maar één keer gebeurt. Dat willen de verkondigers ons voorhouden dat het maar één keer is gebeurd, maar dat is niet waar. Het zijn verhalen die we overal terugvinden.

Is dit opwekken van doden dan misschien iets dat in de magie thuishoort? Denken we eens aan de praktijken waarmee men iemand tot zombie kan maken en het mogelijk is de zombie weer vrij te kopen. Dan is dat iemand die gestorven is, die een lange tijd zonder bewustzijn heeft geleefd en

tot het bewustzijn terugkeer. Dan denken we aan bepaalde goena-goena praktijken waarmee ook mensen die gestorven zijn kunnen worden teruggeroepen, maar wel alleen kort na hun dood. Dan denken we aan de tibetaanse praktijken waarmee het mogelijk is om een dode inderdaad weer op te wekken en te laten spreken. We denken aan de Egyptische magie waarmee iemand, die op de schoot van Osiris rust (d.w.z. die ook dood is maar nog niet overgeleverd aan de priesters die hem moeten voorbereiden voor het eeuwige leven, kan worden gedwongen te spreken.

Met andere woorden: dat opwekken, dat boodschappen overbrengen van de doden kwam overal voor, maar het is magie.

Moeten wij nu aannemen dat Jezus het totaal anders heeft gedaan, als we weten dat hij in zijn leven kennis heeft genomen van vele magische praktijken? Het lijkt mij niet redelijk om dan te zeggen: Neen, dit was anders, ook als het beter past bij het geloof.

Wij moeten toegeven dat, wanneer Jezus hier optreedt, dan is in de manier waarop hij optreedt, de wijze waarop hij werkt tot zelfs 'hij beroert haar eerst bij de slapen en dan bij de handen,' zoals in een uitvoerige vorm van het Evangelie staat over de opwekking van de dochter van Jaires, hij de techniek gebruikt die ook elders hiervoor werd toegepast.

Wij weten dat Jezus zich steeds in de eenzaamheid terugtrekt in de woestijn voor meditatie. Wij weten dat zeer vele ingewijden van allerlei geloofsvormen een soortgelijke traditie hebben van het zich terugtrekken; als het even kan op een berg.

Wij weten dat Jezus samenkomt met zijn leerlingen en dat hij 'grote beslotenheid' doet. Waarom zou hij dat doen, als het niet was om zijn leerlingen te instrueren? Alles spreekt daarvoor, omdat Jezus een magiër is geweest.

Dan kunnen wij daarbij twisten over de vraag of hij wel of niet de Zoon Gods is geweest. Maar als hij dan de Zoon Gods is of God Zelf, zoals sommigen beweren, dan heeft hij nog gewerkt met de middelen die op aarde bestonden. Dan heeft hij zich kennelijk steeds weer gehouden in de manier waarop hij optrad aan de tradities van verschillende vormen van magie en niet slechts aan één magische traditie. Mogen we dan niet zeggen dat Jezus een magiër is?

Als wij nu toch bezig zijn, mogen we dan niet veronderstellen - ook al klinkt het speculatief en zullen we hoogstens enige aanduidingen kunnen vinden in enkele apocriefe geschriften - dat Jezus met zijn leerlingen samenkwam in de woestijn of in de eenzaamheid en met hen sprak en ook met hen bepaalde rituele plechtigheden volvoerde. Waarom zouden wij die waarschijnlijkheid ontkennen?

Het is niet genoeg, als er een verlosser is die boven de mensen staat. Het is niet genoeg, als Jezus het voorbeeld is dat onze zonden wegneemt en verder niets. Maar als we met Jezus te maken hebben, Jezus de magiër, die ook als mens en werkend met menselijke middelen het schijnbaar bovennatuurlijke tot stand brengt, als we te maken hebben met een enorm geestelijk vermogen dat zich volgens menselijke rituelen en geconcentreerd zich uitend verschijnselen veroorzaakt, dan staan we voor iets wat wèl is na te volgen.

Als Jezus tot de mensen roept: "Ik ben u de weg en de waarheid," dan is dat een heel mooie spreuk. Dan betekent het over het algemeen: Schaap, loop achter je herder aan, ook al weet hij niet waar hij naartoe gaat. Maar als het is: ik ben u de weg en de waarheid, dan is de waarheid de wetenschap die ik u heb overgeleverd. De weg is datgene wat ik ben en ben geworden. Dat is wat anders. Dan is het een ontwikkeling die je kunt doormaken. Dan is christen zijn niet alleen vroom-gelovig zijn en niet zondigen.

Trouwens de vraag is altijd waar de zonden vandaan komen. Ik geloof niet, dat Jezus ze ooit heeft opgesomd. Het is een kwestie van in jezelf de geestelijke krachten ontwikkelen. In jezelf de band met de Christus, met God, vinden. In jezelf de wetenschap ontwikkelen die verder gaat dan de menselijke redelijkheid en de menselijke goedgelovigheid. Die vreemde magische wetenschap die wel degelijk in staat is effecten te veroorzaken die wetenschappelijk niet verklaarbaar zijn, die voortdurend menselijke kwaliteiten en eigenschappen demonstreert die pas in de laatste jaren en dan nog slechts zeer aarzelend worden erkend en bestudeerd zonder dat iemand precies weet hoe die werken.

Jezus, de magiër, is de weg. Hij is het die de mens duidelijk maakt dat je eerst de grenzen van de pseudo-redelijkheid moet doorbreken en moet komen tot het volledig hanteren en openbaren van je wezen wil je werkelijk tot God gaan. Tot God gaan is doordringen tot de wetmatigheden die niet in de wetenschap zijn vast te leggen.

Spreken met de Vader wil zeggen: waarheden ervaren waarvoor je geen redelijke achtergronden kunt aanvoeren, maar die je wel altijd met feiten kunt demonstreren als zijnde waarheden.

De magie van Jezus is een wetenschap. Maar vanuit wetenschappelijk standpunt is veel van hetgeen Jezus tot stand brengt empirie; het is een ervaringsweten dat niet ondersteund wordt zonder meer door vaste regels en normen.

Als ik spreek over Jezus, de magiër, dan spreek ik niet alleen over de man die in de woestijn vreemde rituelen volvoert. Dan spreek ik niet alleen over de man die paranormale gaven gebruikt op een manier die vele anderen in zijn tijd in mindere mate ook moeten hebben beheerst. Dan spreek ik over een Jezus die in zichzelf de mogelijkheid vindt om het wezen van magisch denken, het wezen van godsdienstig denken en de mystieke vereenzelviging met de Vader tot een eenheid te brengen en daaruit iets waar te maken, daaruit een leer te putten, daaruit manifest te maken dat God werkt op aarde.

Het zal u duidelijk zijn dat hetgeen ik hier heb gezegd bepaalde consequenties heeft.

Als een dominee voortdurend het Woord balkt (vergeef mij de uitdrukking) en ondertussen in een wetgebonden liefdeloosheid zijn medemenssen vaak wezenlijk ten onder laat gaan, dan is hij zeker geen volgeling van Christus.

Als een priester de op zich toch magische rituelen van zijn kerk vervult aan een altaar, de magische gebaren maakt en de spreuk van de kerk murmelt zonder dat daar reëel iets uit voortkomt, is hij dan wel een ware priester? O ja, hij is een priester van een kerk. Maar is hij ook een ware volgeling van Jezus? Ik geloof, dat er een eis moet worden gesteld aan hen die Jezus' woord verkondigen:

Maak datgene waar wat Jezus heeft geleerd. Genees de zieken. Drijf de duivelen uit. Lees de toekomst, indien het noodzakelijk is. Maar bovenal, vind de mystieke eenheid met de Vader waardoor je sterker bent, overtuigender dan een mens met een hele kerk achter zich ooit kan zijn.

Als ik spreek over Jezus, de magiër, dan toon ik gelijktijdig de betrekkelijkheid aan van elke leer die alleen maar op geloof zonder meer is gebaseerd. Dan stel ik de eis, die volgens mij een ieder mag stellen: als je ernstig zoekt en streeft, zal de waarheid ook metterdaad kenbaar kunnen worden. Niet in een verre toekomst, in een Koninkrijk der Hemelen, vooral als je een goede erfenis nalaat, maar dan moet ze nu en onmiddellijk kenbaar zijn. Dan moet ze nu voortvloeien uit je wezen als een kracht. Dan moet ze je omgeven als een sfeer die anderen beïnvloedt. Dan moet ze zieken genezen. Niet in een wanhopig zoeken naar de juiste formule, maar in de spontaniteit van een erkende noodzaak die de oplossing geeft voor het probleem.

Dan is er niet alleen maar sprake van een moeizaam verdraagzaam zijn en zoeken naar begrip. Dan is er sprake van die empathie waardoor je de ander begrijpt in zijn wezen en zo de ander kunt geven wat hij nodig heeft zonder dat je daarom de wereld staat te verbluffen met een uitspraak die ze niet kan begrijpen. Het betekent dat je zoveel inzicht en doorzicht hebt dat je de mensen met hun stoffelijke redelijkheid en spitsvondigheid als een waar diplomaat schaakmat zet en als een innerlijk bewuste de duisternis verdrijft door het licht.

Jezus heeft in zijn leven al die dingen gedaan. Ik heb u enkele punten genoemd die buiten de normale Evangeliën liggen. Ik heb u dingen gezegd die niet te bewijzen zijn in deze tijd. En voor degenen die zich daarmee bezighouden, bedenk wel: ook het historische bestaan van Jezus is wetenschappelijk gezien niet bewijsbaar; het is hoogstens aannemelijk te maken.

Ik heb Jezus gesproken, in de geest. Ik heb zijn kracht ervaren. Ik weet wat zijn wezen is. Ik weet wat de Christus is waarmee hij verbonden is. U weet dat niet. En op grond van dit alles durf ik mijn stelling handhaven. Op grond van dit alles kan ik alleen maar verklaren: Elk woord dat ik omtrent Jezus en hetgeen hij deed heb gezegd is volgens mijn beste weten waar.

Wat u geloven wilt, is uw zaak. Hoe u Jezus wilt volgen, de Christus wilt zien, is uw zaak. Met dit inleidend onderwerp heb ik u een aantal punten voorgelegd die mijns inziens uw overweging wel verdienen.

--:-

D I S C U S S I E.

x Kunt u mij zeggen welke relatie Jezus had met het jood zijn?

- Jezus was een jood. Dat wil zeggen: Jezus is besneden. Jezus is opgevoed in de joodse traditie. Jezus was praktisch een rabbijn. Hij was een man die als leraar optrad. Uit al zijn gelijkenissen blijkt steeds dat hij de rabbinale traditie van die tijd heeft voortgezet ook toen hij een leer verkondigde die niet meer identiek was met de joodse. Je zoudt dus kunnen zeggen, dat Jezus de bloem is die is opgekomen uit het zaad van het jodendom.

x In hoeverre zijn de magische praktijken in de joodse gedachte kouscher?

- In de joodse gedachte zijn bepaalde stromingen waarin elke magie, die gebaseerd is op God en de aanroeping van God, kouscher. Er zijn ook richtingen waarin alle magie wordt afgewezen. En er zijn richtingen waarin de magie eigenlijk bijna belangrijker is dan de Wet. Als we bij de Chassidi kijken, dan worden we geconfronteerd met een denkwijze waarin het wonder eigenlijk de reden is voor de aanvaarding van de Wet. Dat blijkt een zeker magisch geloof wel degelijk te omvatten. U moet echter niet vergeten dat zelfs in Jezus' tijd er al op z'n minst een zevental richtingen waren in het joodse denken. Ik wil u alleen maar herinneren aan de Farizeeën die heel erg op de Wet stonden en nog verschillende andere groepen die juist weer de Wet zagen tegen de achtergrond van het werkelijke leven. Er zijn zoveel verschillende groepen dat een algemeen antwoord

niet mogelijk is zo min als er op dit moment een juist antwoord mogelijk is over de mentaliteit en het denken van de joden. Wij kunnen wel zeggen: Er zijn bepaalde stromingen die we heel sterk in het jodendom ontmoeten. Wij kunnen niet zeggen: Zo is het voor de joden.

x Men zegt ook: Jezus, de ariër en dat hij niet van het joodse ras was.

- Dat is een heel aardige verklaring. Maar dan moet u ook alle Evangelien weggooien die de basis vormen van het huidige christendom. Want daarin staat dat Jezus geboren is uit Maria uit het geslacht David, uit Jezef uit het geslacht David en als zodanig zelf geboren is uit het geslacht David. Als het geslacht van David arisch is hoe kom je dan aan al die joden?

x ..... (niet te verstaan.)

- Omdat de afkomst van de mens niet kan worden beperkt tot een bepaalde voorvader of stam. Dat geldt voor iedere mens. Als u gelooft in Adam en Eva, dan bent u familie van elke mens. Maar dat wil niet zeggen dat u daardoor geen Nederlander bent. Alleen kunt u van Nederlander wereldburger worden. Dan kunt u zeggen: Dit is hier wel mijn oorsprong, maar mijn werkelijk wezen is iets anders. Dat heeft Jezus ook gezegd.

x Wat was het doel van de kruisdood van Jezus? In hoeverre wordt hierdoor de zonde van zijn volk (de mensheid) weggedragen en de relatie tussen God en de mens hersteld?

- Dit is een vraag die u aan een theoloog moet voorleggen. Hij weet het namelijk ook niet, maar hij verklaart het beter.

De kruisdood is volgens mij noodzakelijk omdat alleen de martelaar voortleeft. Het moge een beetje vreemd klinken, maar het is werkelijk zo. Als Jezus tot rijpe ouderdom had geleefd, dan zou zijn hele leer een ander karakter hebben gekregen. En dan zou het christendom zeker niet die bijzonder actieve groep zijn geworden die na ongeveer 300 jaar de politieke macht in Rome geheel had overgenomen. De kruisdood van Jezus is dus eigenlijk de bevestiging van het onsterfelijk zijn van zijn leer. Denkt u niet, dat dat alleen bij Jezus het geval is. Over een revolutionair hoor je weinig meer als hij gewoon verdwijnt, maar een Che Guevara b.v. is nog steeds een symbool.

Op deze manier gezien is de kruisdood dus niet in de eerste plaats de verlossing en het dragen van de zonde; dat had op een andere manier zeker ook gebeurd kunnen zijn. Als we aannemen, dat het de Zoon Gods is die op aarde komt om te leven, dan is het op aarde komen op zichzelf al het dragen van die zonde; dan is er geen kruisdood nodig. Maar als we het bekijken vanuit een menselijk standpunt en we zien dat de continuïteit van het wezen van Jezus juist berust op zijn kruisdood (het feit dat hij slachtoffer werd, martelaar), dan kunnen we begrijpen dat het voor het christendom het cruciale punt is, als u deze slechte woordspeling wilt vergeven.

x Er wordt toch gezegd dat Jezus niet aan het kruis gestorven is. Hij is wel gekruisigd, maar daar niet gestorven.

- Dat wordt gezegd en ik ben het er voor een deel mee eens. De uitleg die u nu citeert, vinden wij o.m. bij de moslims. Vergeet echter één ding niet: of hij werkelijk gestorven is of niet, voor zijn volgelingen was hij werkelijk gestorven. Dat is het punt waar het op aan komt in verband met mijn beantwoording.

Ik wil eraan toevoegen dat volgens mij Jezus inderdaad stoffelijk is gestorven; dat het lichaam dus inderdaad dood was toen het in het graf werd gelegd en dat een rématerialisatie van dat lichaam heeft plaatsgevonden. Wat mede de verklaring vormt voor de wijze waarop Jezus Maria Magdalena aanspreekt in de tuin, als hij tot haar zegt: "Vrouw, beroer mij niet, ik moet nog ingaan tot mijn Vader." Het is ook de verklaring van het experiment van Jezus met de Emmausgangers. Zonder dit zijn die din-

gen zinloos; met dit is het begrijpelijk.

x Er wordt ook gezegd dat Jezus na de kruisiging, toen hij van het kruis was afgenomen zich heeft teruggetrokken, nog tien jaar heeft geleefd en zijn discipelen heeft onderwezen.

- Dat laatste is niet juist wat u hier zegt. Hij zou niet zijn discipelen hebben onderwezen, maar hij zou zijn weggetrokken en op het Arabisch schiereiland, als ik mij niet vergis, een lange tijd als kluizenaar hebben geleefd. Hij zou tenslotte in het noorden van het Arabisch schiereiland waar hij als hadji werd vereerd zijn gestorven. Daar zou nu nog een Makaba (?) staan die men eer bewijst omdat ze het graf van Jezus is. Maar jammer genoeg voor degenen die het zeggen zijn de heilige die in eenzaamheid leefde en Jezus genoemd werd en Jezus de Nazarener die gekruisigd werd niet identiek.

x De grondlegger van de leer van de christelijke Kerk was m.i. Paulus. Kunt u ons zeggen waarom Paulus' leer zegevierde over de magische leer van Jezus?

- Dat is heel begrijpelijk. Kijk, een magische leer stelt hoge eisen. Een meer op organisatie gebaseerde leer vraagt alleen aanvaarding. De magische leer belooft geen resultaten dan alleen door eigen streven. De leer van Paulus belooft de verlossing alleen door aanvaarding. Het was dus a. de gemakkelijkste weg; b. het was een leer waarvoor men niet zoveel behoefde te veranderen in zijn leven en in de manier van denken; c. het gaf de eeuwige zaligheid cadeau dank zij het offer van Jezus in plaats van u duidelijk te maken dat u zelf eerst een weg moest afleggen om daar te komen. Vandaar dus dat de ijveraar Saulus eigenlijk de man is geweest (ik mag het eigenlijk niet zeggen maar ik voel het zo) die de leer van Jezus, omdat hij hem niet gekend had, zodanig heeft geperverteerd dat er in het christendom wetgeleerden kwamen; vele Fari-zeërs en weinig christenen.

x Is het dan niet vreemd dat andere apostelen, die Jezus' leer wel goed gekend hebben, zich niet met hand en tand tegen Paulus hebben verzet?

- Dat zou begrijpelijker zijn, als ze bij elkaar hadden geleefd. Maar als u zich de moeite getroost te kijken naar de manier waarop de apostelen waren verdeeld en rondtrokken, dan zult u zien dat daar grote afstanden tussen zaten. Met andere woorden: er was geen directe uitwisseling mogelijk. Als wij dan verder zien hoeveel van de oorspronkelijke apostelen uit het huidige christendom eenvoudig zijn verdwenen, dan blijven er alleen Petrus en Paulus over. Wij moeten ons dan toch wel afvragen hoe dat is gebeurd? Waar blijft Johannes, de liefste leerling? Wij horen niets over hem. Later wordt beweerd dat hij de schrijver zou zijn van het Boek der Openbaringen. Maar dat deze Johannes identiek is met de apostel is nooit bewezen. Zelfs de waarschijnlijkheid ervan is niet aangetoond. En aangezien ook het tijdsverloop sedert Jezus' dood dermate groot is voordat het Boek der Openbaringen tot stand komt, kun je je moeilijk voorstellen dat een ruim 80-jarige grijsaard dergelijke visioenen even neerschrijft.

Als u zich dat allemaal realiseert, dan wordt u duidelijk dat Petrus, die de verkondiging van de boodschap het belangrijkste heeft gevonden maar die voor de rest - laten we dat niet vergeten - altijd de nogal driftige maar verder simpele visser was meer een ondernemer dan een dromer, een mysticus, in het werk van Paulus in ieder geval een uitbreiding van de leer zag en daarom ergens, maar nooit volledig, achter hem stond. Vandaar ook dat Paulus voornamelijk in Griekenland werkte toen Petrus al in Rome was en pas naar Rome kwam toen Petrus eigenlijk al niets meer te zeggen had. Dit is zeer opvallend.

Nog opvallender is, dat het primaat van de Kerk op Petrus wordt gebaseerd die zichzelf als de dienaar en niet als de oudste leerling

beschouwt. Als wij het zo bekijken, dan is het heel begrijpelijk, gezien de afstanden en de moeilijkheid om precies te weten wat ze uitvoerden plus nog het geloof van de eenvoudigen dat zij bewogen werden door de Heilige Geest omdat ieder die optrad als apostel dat dus ook wel zou zijn, waarom zij zich niet daartegen teweer stelden.

Verder wil ik opmerken, dat brieven die strijdig zijn met de zendbrieven van Paulus weliswaar in enkele apocriefe geschriften worden genoemd maar niet zijn opgenomen in de Evangelieën en de Epistels die erkend worden. En waarom niet? Dooiteenvoudig omdat ze niet pasten in de tactiek van de kerk die deze Evangelieën als de enige waarheid heeft aangeduid. Wilt u de vroege kerkvaders van Afrika bestuderen, dan zult u tot een heel andere visie komen. U zult zien dat dezen in vele gevallen juist de suprematie van leergezag, die Paulus heeft gekregen, bestreden en ontkenden. Dit is één van de redenen geweest dat ze werden uitgestoten.

x Kan het niet zo zijn dat de mensheid eigenlijk nog niet rijp was voor Jezus' ware leer, dat Jezus eigenlijk een paar duizend jaar te vroeg is geboren en zijn leer pas in de Aquariustijd werkelijk tot haar recht kan komen?

- Dit is heel mooi gesteld. U veronderstelt dus punt 1. dat dit niet Gods werk is, want God maakt geen vergissingen. Punt 2. u veronderstelt dat Jezus te dom was om te begrijpen hoe zijn leer moest klinken voor de mensen waarmee hij te maken had. En als u dan een stomme God heeft en een stomme Zoon van God, dan is een ieder die er achteraan loopt een stomming. Dat zou ik toch niet graag willen beweren. We kunnen het echter wel anders zeggen: Deze leer is het begin geweest van een ontwikkeling. Maar de ware leer van Jezus zal pas hernieuwd bekend worden en tot kracht en praktijk komen in een periode dat de mensheid ook innerlijk verder gevorderd is. Dan geef ik u gelijk.

x Je zoudt kunnen zeggen: een overbruggingsperiode volgens Paulus.

- Paulus in de overbrugging lijkt mij iets verschrikkelijks. Ik denk dat je het eerder zo moet zeggen: Het kind weet nog niet wat het doet, maar het moet eerst volwassen worden om te begrijpen wat zijn jeugd heeft betekend. Dat zou voor het christendom ook wel eens kunnen gelden.

x .....?

- Er zijn enkele delen van te vinden. Eén in het z.g. apocriefe Evangelie van Bartholomeus. Verwijzingen daarnaar vindt u ook in het z.g. apocriefe Evangelie van Thomas. In beide Evangelieën worden deze dingen slechts zijdelings aangeroerd, omdat een inwijdingsleer immers alleen aan ingewijden en aan degenen die voor inwijding opgaan kunnen worden overgedragen, anders is het geen inwijdingsleer meer.

De ware leer van Jezus plus de magische consequenties van deze leer werden wel degelijk overgeleverd. Maar vreemd genoeg werden de belangrijke delen daarvan niet bewaard in de groepen die zich expliciet als christenen aankondigden in de wereld.

x In de kerk kunnen wij het niet terugvinden?

- Als u in de kerk uzelf kunt vinden, kunt u de Christus in uzelf terugvinden en dan is de rest vanzelf mogelijk.

x Wat heeft de lijkwade van Turijn met Jezus' magie te maken?

- Niets.

x U noemde zo even de Christus. Kunt u daar wat meer over zeggen?

- De Christus is een benoeming die o.a. bij de Grieken gebruikelijk was voor een functie van God. U zoudt het kunnen noemen: een speciale werking van de goddelijke liefde en daardoor een eenheid met de Algeest. Deze Christus kan dus op een ieder neerdalen of in een ieder ontwaken. Hij is hierdoor dan Christusdrager. Niet in de simpele zin van een Christoforus die ondanks zijn succes bij de reizigers is afgekeurd, maar als een mystieke verlichting in jezelf die direct donsequenties heeft voor je besef van de we-

reld en van jezelf. Deze Christus is echter iets anders dan de God die boven je staat. Het is een deel van de goddelijke Kracht die voor jou pas wezenlijk wordt, als je het innerlijk ervaart. De vorm waarin die ervaring naar buiten toe tot uiting komt is dan verder niet van belang.

x Staat de Christus in de betekenis van wat er van Jezus wordt gezegd in verband met dit type van de Christus?

- Dit is een sectarische opvatting die niet geheel juist is.

Op het ogenblik, dat een wereldleraar op deze wereld komt vanuit de hoge of lichtende wereld, zal zeker de Christus mede in diens wezen en werken een rol spelen.

x Is Jezus, de magiër, nu nog actief? Beïnvloedt hij ons rechtstreeks of slechts via bepaalde Meesters of ingewijden? Of is het begrip "Christus" een kracht die als goddelijke Kracht altijd werkt?

- Als Jezus (we hebben het nu over de Christusdrager en niet over de Christus) ziet wat de wereld heeft gedaan met hetgeen hij probeerde haar te geven, dan zou hij al helemaal ontrukt moeten zijn aan elke werkelijkheid, als hij niet zou proberen de wereld voortdurend te beïnvloeden. Maar zolang de mens in de Christus en in Jezus vooral zichzelf en zijn zelfrechtvaardiging zoekt, zal hij niet worden verstaan.

x Waar 2 of 3 vergaderd zijn in mijn naam, ben ik aanwezig. Wat is "ik" in dit verband?

- "Ben ik in hun midden." Een uitspraak van Jezus die duidelijk maakt dat elke concentratie door een quorum (minimum aantal leden dat overigens lager ligt dan het joods gebruikelijke quorum) in wezen een contact inhoudt met zijn Persoonlijkheid en dat hetzij hijzelf hetzij de kracht die in hem leeft dan manifest is. Het "ik" is dus een functie van Jezus en eventueel ook een functie van het Goddelijke die ook kenbaar wordt in degenen die zonder zelfzucht bijeen zijn in de naam van Jezus of in de naam des Vaders. Beide is mogelijk.

x Jezus gebruikte ook de uitdrukking: Ik in u en gij in mij enz. enz.

- U vergeet één ding: dat Jezus in zijn uitspraken vaak ook spreekt als een functie van het Goddelijke omdat de Christus in hem is. En dit zo stellende maakt hij duidelijk dat de Kracht Gods zoals hij deze in zich beleeft in anderen eveneens kenbaar zal zijn.

x Is bij magisch scheppen de door wil en vertrouwen geleide gedachtenconcentratie voldoende of is ook kennis van de grondbestanddelen (b.v. brood scheppen) nodig? Is het omzettingsproces overigens hetzelfde als bij de gewone chemische processen?

- Als wij uitgaan van het hoogste magische beginsel, dan is alleen het besef daarvan en de wil om dit besef tot uitdrukking te brengen voldoende. Anders gezegd: er is geen ritueel of specifieke kennis nodig om een magische bereiking tot stand te brengen. Maar een groot gedeelte van de magie eist een zodanige concentratie en gerichtheid van de wil dat de mens deze niet kan opbrengen zonder bepaalde rituelen. Door een zekere kennis omtrent de te gebruiken materialen etc. kan hij dus veel intenser opgaan in hetgeen hij wil doen dan zonder dit mogelijk zou zijn. Zodat de kennis eigenlijk alleen daar nodig is waar innerlijk besef faalt.

x Jezus zoekt de innerlijke geestelijke macht en wijst alle wereldlijke macht af. Betekent deze dienende en volgens je geweten levende instelling in deze wereld niet altijd een vermorzeld worden door het maatschappelijke stelsel? Laat duisternis zich wel altijd door licht verdrijven? In hoeverre bestreed hij de bestaande orde en in hoeverre aanvaarde hij bestaande autoriteiten?

- Laat mij met het laatste beginnen. Jezus aanvaardde de autoriteiten omdat hun gezag alleen kan inwerken op uiterlijkheden die van geen belang zijn. De werkelijke kern van Jezus is innerlijk. Dat betekent, dat je uiterlijk beantwoordt aan je innerlijk en voor zover het niet essentieel

is volgens de normen van het bestaande gezag. Jezus is dus in wezen een revolutionair omdat hij zegt, dat macht en gezag geen betekenis hebben, tenzij ze onbelangrijk zijn voor de innerlijke waarheid waaruit je leeft. Gelijkzeitig blijkt hij alle uitspraken van het gezag naast zich neer te leggen, zelfs van het leergezag van het jodendom op het ogenblik dat zijn innerlijk anders reageert. Zoals hij zegt dat het beter is om op sabbath een zieke te helpen, ook als je de regels moet overtreden, dan de Sabbath in volledige overeenstemming met de Wet te vieren. Hieruit wordt duidelijk dat Jezus wel een revolutionair is, maar geen revolutionair die macht zoekt. Hij is een revolutionair die de macht ontkent. Wie op deze wijze leeft en handelt, zal misschien achtervolgd en vervolgd worden, zeker als je een brandpunt wordt voor vele anderen. Maar dat houdt niet in dat hij daardoor kan worden veranderd. Het werkelijke blijft onaantastbaar.

Dit betekent dat het duister het licht niet werkelijk kan vernietigen, maar dat het licht altijd de duisternis doorstraalt en haar verdrijft op die punten waar het duister anders absolute macht zou bezitten.

x Kunt u ook de stelling toelichten: Ik ben u het einde van het Oude Verbond? Wat was het Oude Verbond eigenlijk?

- Het Oude Verbond is het verbond dat gesloten werd tussen God en Noach. Het werd bevestigd op de berg Sinaï aan Mozes bij de Wet. Met andere woorden: Jezus zegt tot de mensen: Ik ben het einde van alle godsdienstige regels die gij ontleent aan de overlevering en aan de Wet. Ik ben u de Nieuwe Wet. Het oude is voorbij gegaan.

U zult begrijpen - en nu komen we weer op Paulus terecht - dat iemand als een Sadduceeër, die toch eigenlijk een ijveraar is voor zijn denken en geloof, juist de basis van het joodse denken en de joodse wet zo belangrijk acht dat hij het christendom alleen vanuit het judaïsme kan interpreteren en dat hij niet afstand kan doen van de sterke levenswetmatigheid die het jodendom regeert om te komen tot de bijna anarchistische naastenliefde die de basis vormt van het christendom.

x Kunt u ons enige magische procedures duidelijk maken die Jezus gebruikte en waarvan wij ook gebruik kunnen maken?

- Wanneer u daarvoor rijp bent, zult u ze ontvangen, nu niet.

x Waarom was het noodzakelijk voor Jezus om steeds entiteiten op te roepen? Was het niet genoeg om van zijn innerlijke kracht gebruik te maken? Gaan deze dingen samen?

- Als je een melodie in je hoofd hebt, dan zul je een instrument moeten zoeken waarmee je haar kunt uiten. Als je de melodie alleen in je hoofd hebt, zal niemand haar horen.

Als je in jezelf een besef en een kracht hebt die je met anderen wilt delen, dan zul je dat instrument van macht en kracht moeten opbouwen waardoor die innerlijke waarheid voor anderen beleefbaar en aanvaardbaar wordt. Vandaar de magische traditie van Jezus in zijn samenkomst met de Twaalf en zijn overigens minder strict magische traditie bij de belering van de Zeventig.

x Wat gebeurde er wanneer Jezus en de leerlingen samen waren, de stilte viel, bij de leerlingen de tinteling ontstond en zij de stem hoorden?

- Dan werden zij geconfronteerd met zichzelf en met de liefde die Jezus probeerde hen te leren; dus de eenheid met het Al. Dit kosmisch besef was in hen dan zo sterk dat zij Jezus' woorden, waarin later alles tot menselijke termen werd herleid, konden beleven in hun werkelijke betekenis.

x De bron was Jezus?

- De bron van het Woord was Jezus. De ervaring was kosmisch of zo u het wilt vanuit de Vader of als ze ontstond door de macht en de bemiddeling van Jezus.

x Ook uit de sferen?

- Dat is maar een aanduiding die weinig betekenis heeft. De een spreekt

over de hemelen, de ander over sferen, de derde over de kosmos. Allen spreken zij over een toestand van uitgebreid bewustzijn die hun eigen bewustzijn zodanig overtreft dat zij dat niet kunnen begrijpen.

x .....?

- Dat er slechts drie volgelingen bij hem waren in de Hof van Gethsémané was te danken aan het feit dat er slechts drie zichzelf zover wisten te overwinnen dat zij Jezus probeerden te volgen tot het einde. Wat dat betreft, is het opvallend dat Petrus b.v. zijn meester driemaal verraadde voordat hij zover kwam.

Opvallend is verder, dat het Johannes is die Maria als zoon wordt gegeven en omgekeerd. "Vrouw zie uw zoon, zoon zie uw moeder." Hieruit blijkt zeer duidelijk dat de meeste leerlingen waren weggekropen omdat zij zich niet konden voorstellen dat hun Meester, de Messias voor hen, zou sterven. Zij meenden, dat hij zich ofwel zou wreken (dan was het beter om er niet bij te zijn), danwel dat zij zich vergist zouden hebben. In dat geval was het beter om niet te vertellen hoe stom ze waren geweest. Het was in die sfeer van zorg en samen zijn dat Jezus zich later voor de eerste keer manifesteerde en Thomas vroeg: Heer, mag ik uw wonden zien?

Judas was een zoon van een voornaam geslacht. Zijn grootste ijver was voor de bevrijding van zijn land. Hij zag in Jezus de macht die Rome kon overwinnen. En omdat Jezus dit niet had gedaan, toen hij door het volk als heerser, als koning in feite, Jerusalem was binnengebracht, meende Judas hem te kunnen forceren door hem tegenover Rome te stellen met gevaar voor zijn leven. Dit was een vergissing voor de beursbewaarder. Zoals velen zich steeds weer vergissen, als het gaat om de geest van God of van de mens.

x Waren het alleen magische werkingen waar Jezus gebruik van maakte?

- Magisch kun je alles noemen wat valt buiten het redelijke en wetenschappelijk. Kosmisch gezien bestaat er geen magie. Een geest die kosmisch bewust is, gebruikt dus geen magie maar wezenseigenschappen. De omschrijving hiervan en de wijze waarop deze worden uitgedrukt of worden ingeleid zal echter menselijk altijd als magisch worden aangeduid. Dat was zeker ook bij Jezus het geval.

x Het erkennen van de Christus in jezelf gaat dat gepaard met het ontwikkelen van de magische krachten?

-- Dat zou wel gemakkelijk zijn. Vindt u niet?

Als je de Christus in jezelf beleeft, vallen bepaalde grenzen weg die je door je rede hebt gesteld tussen het wezen dat je denkt te zijn en het wezen dat je werkelijk bent. Hierdoor kun je vollediger gebruikmaken van het geheel van je mogelijkheden. Een deel daarvan zal als paranormaal of magisch worden beschouwd door anderen.

x Jezus kon krachten putten uit de sferen en ze gebruiken. Hoe leerde hij dat? Kan een mens dat ook leren?

- Hoe hij het heeft geleerd is onzeker. In zijn opvoeding heeft hij in ieder geval van het Esseens een-zijn met engelen gebruikgemaakt (een term voor een bepaalde mystieke toestand en beleving). Hij zal ongetwijfeld daarnaast van de brahmanen en de boeddhisten (het waren eigenlijk nog geen boeddhisten), soortgelijke denkers aan de oneindigheid hebben geleerd hoe je je in het oneindige moet verdiepen. Als een mens leert om zich volledig los te maken van al wat hij is, al wat zijn wereld voor hem betekent, dan kan hij in deze periode een oneindige hoeveelheid kracht opnemen waardoor zijn lichaam in enkele minuten net zo verfrist kan worden als door vele uren slaap. Dit laatste kan elke mens leren.

x .....?

-- Ik zeg: het waren geen boeddhisten omdat de boeddhistische kloosters in die tijd nog niet werkelijk bestonden met uitzondering van het Klooster van de Drie Bomen en verder de vier kloosters, die in feite alleen plaat-

sen van prediking en samenkomst waren. Kloosters waren in die tijd niet boeddhistisch, maar het denken van de Boeddha had grote invloed op bepaalde gesloten- of kloostergemeenschappen die afkomstig waren van de wijzen of van de brahmanen of van de hindoes. In deze groeperingen waren het boeddhistische kloosters. Maar in de zin van het huidige boeddhisme waren zij dat niet, vandaar mijn formulering.

x Mogen wij de twaalf-jarige Jezus in de Tempel beschouwen als een wonderkind, maar die verder is opgeleid tot dat wat hij is geworden?

- De twaalf-jarige Jezus in de Tempel was een wonderkind in dier voege dat hij beschikte over een grotere wijsheid en een uitgebreider kennis dan van kinderen van zijn leeftijd kon worden verwacht. Dit vloeit echter voort uit zijn opvoeding. Anders gezegd: het is deel van een groeiproces. Nadien is hij verder gegroeid.

x Onder leiding?

- In de zin waar een ieder door het lot wordt geleid, ja. Niet in de zin dat hij door een bepaalde persoon werd opgeleid.

x Wat was de z.g. verheerlijking op de berg?

- De verheerlijking op de berg Thabor was de tijdelijke uitstoting van overbodige in gesloten vorm opgeslagen krachten waardoor Jezus voor zijn leerlingen een ogenblik een stralend wezen werd. Deze straling oversluisde de werkelijke gedaante van Jezus zodanig dat men niet meer in staat was om duidelijk te zien. Foute beelden van de Jezus die op deze wijze zijn krachten uitsproeide, deden een veelvoudig beeld van de oorspronkelijke gedaante ontstaan. Zoals u dat ook kunt hebben als u naar een t.v.-scherm kijkt en dan even ernaast, dan krijgt u ook een restbeeld. Op deze wijze ontstond de legende dat met hem waren Mozes en Aäron.

x Hoe zou Jezus er in werkelijkheid hebben uitgezien?

- Ik heb u reeds enkele gegevens verstrekt. Joods type, smalle, tamelijk sterke neus, ietwat volle mond, baard en inderdaad lange haren. Gekleed in het begin over het algemeen in een gestreepte herdersmantel over een grijs oppergewaad. Later droeg hij een wit gewaad over een mantel van tirus (?) die eerst gekleurd was, maar later ook een witte mantel in sommige gevallen. Bij de intocht in Jerusalem droeg Jezus een witte mantel die enigszins grijs was van de stof.

x Kunt u enigszins een indruk geven van zijn aura?

- De aura is sterk vitaal. Ze is zeer uitgebreid. Ze bevat een laag die je eigenlijk zuiver vloeibaar zilver zoudt kunnen noemen waaruit stralen met een aantal krachtpieken komen van een gouden kleur (vitaliteit) afgewisseld door stralen voornamelijk in verschillende tinten blauw, van zeer licht tot zeer donker. Rode stralingen komen hierin wel voor maar slechts zeer zelden. Als ze voorkomen, dan lopen ze van zeer licht-rood tot diep purper op de ogenblikken van zeer grote beweging.

x Is afstemming op Jezus mogelijk, b.v. door je een beeld te visualiseren?

- Als u zich afstemt op Jezus, kunt u dat doen door te proberen een figuur te visualiseren. Als u zich echter afstemt op de Christus, dan moet u zich afstemmen op een alomvattende liefde en niet op een gestalte.

x .....

- Het zal u ook bekend zijn dat dit een vervalsing is geweest die pas in 1100 voor het eerst is opgedoken en die later in een vernieuwde vorm in ongeveer 1600 in circulatie is geweest. Men heeft geprobeerd delen van de werkelijkheid en van de overleveringen daarin te vervlechten, zeker omdat het geschrift zelf niet naar voren is gebracht door de kerkelijke christenen maar eerder door de gnostische christenen.

SLOTWOORD.

Ik zou nog graag het volgende willen opmerken:

Wij hebben ons beziggehouden met Jezus, de magiër. Laten wij de consequenties trekken uit hetgeen wij hebben gezegd. Het betekent, dat elke christen in zekere zin een magiër is, een magus. Want de werkelijke christen zal de innerlijke kracht en de erkenning van de Christus zo goed als de leer van Jezus leven als een noodzaak om met geestelijke krachten buiten zich onmiddellijk werkzaam te zijn. Dit nu is magie.

Wie dus komt tot de erkenning dat iets van hetgeen is gezegd door ons op deze avond juist en waar is en zich eventueel nog verder wil informeren over datgene wat we over het wezen en de ware leer van Jezus al meermalen uitvoerig hebben gezegd, die zal volgens mij zijn eigen innerlijk moeten onderzoeken. Hij zal moeten proberen zich eerst bewust te worden van een oneindige liefdekracht in zich die geen vijanden kent. Dat laatste is het moeilijkste. Hij zal dan deze kracht in zich opnemend vandaaruit zich een beeld, onverschillig welk, maken van Jezus of desnoods van God en dit beeld gebruiken als symbool en de krachten die in hem schuilen voortdurend uitzenden naar de mensen.

Werkelijk christendom is het vinden van de gemeenschap der mensen, niet het vinden van de uitverkorenheid of de verhevenheid boven andere mensen.

Zolang een christen niet bereid is de gelijkheid en gelijkwaardigheid van alle mensen te erkennen, is hij geen christen volgens Jezus' leer.

Zolang een christen alleen werkt met woorden en niet met de krachten die in hem schuilen, is hij geen christen volgens Jezus' leer. Maar als een mens naar buiten toe een totaal andere leer verkondigend in zich de liefde voor de totaliteit samen met de liefde voor God ervaart en daaruit zijn krachten puttend deze tot de mensen zendt direct en wezenlijk, is hij een ware christen.

Christen zijn is niet een leer belijden of bepaalde zaken geloven. Waarlijk christen zijn is leven in een kracht en vanuit een kracht waardoor alles wat goddelijke liefde is, wat kosmische harmonie is tot uitdrukking wordt gebracht ook in de wereld waarin wij zelf leven.

:-:-:-